03/05/2021

“Δεν μπορώ χωρίς να προσεύχομαι, είναι μέρος της ζωής μου”

/ Επικαιρότητα

Στην ιδιαίτερη σχέση που έχει με την Εκκλησία αναφέρθηκε ο γνωστός παρουσιαστής, ηθοποιός και μοντέλο Νίκος Παπαδάκης σε συνέντευξη του σε πρωινή εκπομπή του ALPHA.

Για την βαθιά πίστη του: “Εμένα μου αρέσει πάρα πολύ η θρησκεία, η Εκκλησία γενικότερα, τα μοναστήρια. Είναι κάτι το οποίο είναι μέσα στο DNA μου χωρίς όμως να είμαι με παρωπίδες πάνω στην Εκκλησία”.

Για τον Πνευματικό του: “Είναι στο Άγιο Όρος. Πηγαίνω πολύ συχνά. Είμαι πάντα της Παναγίας, δεν είναι Δεκαπενταύγουστος εκεί, είναι δεκατρείς μέρες μετά, 28 Αυγούστου είμαι μέσα στο Όρος”.

Για την πρώτη επαφή του με το Άγιο Όρος: “Αυτά δεν τα ξεχνάς. Νομίζω πρέπει να ήμουν 23, 24 χρονών. Πήγα με δύο φίλους λαϊκούς τότε, γιατί γίνανε

ιερομόναχοι μετά. Κάναμε αγιογραφία, εκεί γνωριστήκαμε στην αγιογραφία, κάναμε παρέα και επειδή ήξεραν πολύ κόσμο – εγώ δεν γνώριζα τότε στο Άγιο Όρος – κανονίσαμε ένα ταξίδι και πήγα με αυτά τα παιδιά. Και άργησα να πάω γιατί εμένα από την πλευρά του πατέρα μου είχαμε ένα θείο μας, ο οποίος ήταν μοναχός στο Άγιο Όρος, είχε το κελί του ο άνθρωπος, ήταν εκεί".

Για τους ιερείς στην οικογένεια του: "Είχαμε πάρα πολλούς ιερείς στην οικογένεια, από την πλευρά της μητέρας μου πιο πολύ. Ο τελευταίος ιερέας ήταν ο προπάππος μου και πάμε πίσω, δηλαδή και ο προπροπάππος ήταν ιερέας και κατ' επέκταση τα αδέλφια του και εκεί είχαμε έναν δεσπότη και με πολύ ωραία και σπουδαία δράση, ειδικά ο δεσπότης. Είχε κάνει πολύ σπουδαία πράγματα και για τον τόπο. Ήταν πολύ φίλος με τον μετέπειτα Άγιο Νεκτάριο, τότε αλλάζαν επιστολές, ήταν πολύ φίλοι".

Για το πως προέκυψε το επώνυμο του: «Επειδή είχαμε πολλούς ιερείς, το κάναμε Παπαδάκης. Και είναι το ίδιο και από την πλευρά του πατέρα μου, αλλά και της μητέρας μου – "Παπαδάκη" η μητέρα μου, "Παπαδάκης" ο πατέρας μου. Όταν πήγα στον στρατό με ρώταγαν το γένος, απαντούσα *"Παπαδάκη" – "της μητέρας σου το επίθετο;" "Παπαδάκη" – "πριν παντρευτεί τον πατέρα σου;" "Παπαδάκη"* – και έλεγαν *"δεν καταλαβαίνει το παιδί, από που μας ήρθε;""*.

Για μια έντονη παιδική ανάμνηση του: "Θυμάμαι ότι, όχι μόνο εγώ, όλα τα παιδιά τρέχαμε να βοηθήσουμε τον ιερέα του χωριού όταν ήθελε κάτι στην Αγία Τράπεζα να βοηθήσουμε. Θυμάμαι ότι κοιτάζαμε πότε θα μας κάνει ένα βλέμμα ή μια κίνηση για να τρέξουμε όλοι, να σπρώξει ο ένας τον άλλο για το ποιός θα πάει να τον βοηθήσει".

Για την ενασχόληση του με την αγιογραφία: "Εγώ ξεκίνησα στην αρχή και έκανα πρώτα γελοιογραφίες, σκίτσα, δηλαδή έπαιρνα τις εφημερίδες, τα περιοδικά, Μίκυ Μάους και έκανα σκιτσάκια. Μετά επειδή μου αρέσει πάρα πολύ η Εκκλησία, έκανα δειλά κάποια βήματα, πάλι όμως με μολύβι κάποιους Αγίους. Ο μέντοράς μου στην ζωγραφική, στον τρόπο σκέψης, στην αγιογραφία ήταν ο Βασίλης Φωτόπουλος. Ήμουν κοντά του γύρω στα 12 χρόνια, μου έδειξε πάρα πολλά. Γνώρισα και πολύ σπουδαίους ανθρώπους. Σχεδόν κάθε μεσημέρι, τρώγαμε με τον Γιάννη Μόραλη".

Για την πρώτη αγιογράφηση που ζωγράφισε: "Ήταν μια εικόνα της Παναγίας σε δέηση. Κάνω τον κλασικό βυζαντινό τρόπο με κρόκο αυγού, νερό, ξύδι και χρώματα. Θυμάμαι ένα παιδί που μου έλεγε μια ιστορία για τον Άγιο Νεκτάριο και πόσο τον βοήθησε να προλάβει ένα πρόβλημα υγείας πολύ σοβαρό. Μου λέει *"τον αγαπάω πάρα πολύ αυτόν τον Άγιο"*. Του έκανα μια εικόνα, ήθελα να την έχει,

επειδή αγαπούσε τόσο πολύ τον Άγιο Νεκτάριο. Οπότε έκανα και του την πήγα”.

> ***“Μιλάω με τους Αγίους έχοντας μια οικειότητα μαζί τους. Δεν μπορώ χωρίς να προσεύχομαι, είναι μέρος της ζωής μου. Είναι κάτι το οποίο μου αρέσει, και λιβάνι θα ανάψω, μου αρέσει πάρα πολύ η μυρωδιά του, και αγιασμό θα ρίξω.”***

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ: